

Papp Júlia akadémiai doktori értekezése, bíráló bizottsági vélemény

Papp Júlia „A mohácsi csata és II. Lajos a 16–19. századi képzőművészetben” címmel írt nagyszabású, adatgazdag, óriási tudás- és ismeretanyagot felölelő, hatalmas terjedelmű akadémiai doktori értekezést. Disszertációja tartalmazza a csata és II. Lajos ikonográfiájának jelentős részét, kellően magas tudományos szinten. A mohácsi csata és a nemzettudatban betöltött kiemelkedő szerepe indokolja a disszertáció témaválasztását. Papp Júlia biztonsággal mozog nemcsak a művészettörténet, de a társtudományok, elsősorban a történettudomány és az irodalomtörténet különböző területein is, arányosan és indokoltan emeli be az utóbbiak új eredményeit, konklúzióit munkájába, hasznosítja módszertani újításait. Sokoldalú megközelítései az emlékezeti hely (*lieu de mémoire*) modern, komplex értelmezése alapján íródtak. Elismerendő az a komplexitási igény, amely a mohácsi csata ábrázolásait a török nézőpont felől is vizsgálja. Munkájában rendkívüli erudícióval mozog különösen a kora újkori metszetes könyvillusztrációk területén, igényes elemzése a sokszorosított grafikák funkciójának, használatának és a grafikai technikák teljes körű ismeretéről tesznek tanúságot. Az 1526-os nemzeti tragédia mellett az 1687-es második mohácsi (nagyharsányi) győztes, felszabadító csatát megőrkítő műalkotásokat a Habsburg-dinasztia reprezentációjába illesztve mutatja be, éppúgy, mint II. Lajos kortárs és későbbi képmásait. Nagyon részletes és sokoldalú a csata, II. Lajos halála, valamint a „Dobozi és hitvese”, illetve a „Perényiné Kanizsai Dorottya eltemeti a csata halottait” témák 19. századi festészeti feldolgozásainak összegyűjtése, nyomon követve a Mohács-kép jelentéseinek változásait.

A disszertáció publikálása szempontjából javasolható a bevezető fejezet kiegészítése a nagy hagyományú magyar történetábrázolás tudománytörténetével, hiszen éppen ez a munka alkotja újabb jelentős mérföldkövét. A szerkezeti bizonytalanságok orvoslására javasolja a bizottság a második és harmadik szerkezeti rész olyan átalakítását, ahol a mohácsi csata és II. Lajos ábrázolásainak tárgyalása nem egymás utáni fejezetekben, hanem a 16–18., illetve a 19. század szerinti két főfejezetben válik el egymástól.

A feldolgozás a szakma nagy nyeresége, gazdag tárháza a hazai és nemzetközi szakirodalomból nyerhető fontos ismereteknek, az újszerű és komplex művészet- és művelődéstörténeti értelmezéseknek, és számos újdonsággal szolgál nemcsak a szakmabelieknek, hanem mielőbbi publikálása esetén a magyar történelem és művelődés kiemelt kérdései iránt érdeklődő szélesebb közönségnek is.